

DOI [https://doi.org/10.58442/3041-1858-2024-30\(59\)-200-213](https://doi.org/10.58442/3041-1858-2024-30(59)-200-213)
УДК 35.977.535.3

Гусарчук Людмила Дмитрівна,
аспірантка IV курсу кафедри публічного управління
і проектного менеджменту
Навчально-наукового інституту менеджменту та психології
ДЗВО «Університет менеджменту освіти».
Київ, Україна.

 <https://orcid.org/0000-0003-2968-615X>
liudmylahusarchuk@gmail.com

РЕОРГАНІЗАЦІЙНИЙ РУШІЙ ПРОЦЕСІВ ГЕНЕЗИСУ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ МЕТОДИЧНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті наводиться прикладний аналіз наслідків відсутності публічної політики трансформації та розвитку методичної служби протягом останнього десятиріччя. Представлено детальну описову характеристику сутності децентралізації освіти в Україні. Л. Гусарчук вводить практичну деконструкцію даного явища через призму зведеного праксіологічного аналізу у якому встановлено й детально обґрунтовано передумови виникнення досліджуваної проблеми та доведено критичну важливість пошуку реорганізаційного рушія, котрий зможе виступити каталізатором процесів генезису об'єкта дослідження. Розкрито у який саме спосіб реорганізаційний рушій впливає на запуск впровадження публічної політики щодо трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні. Дослідження охоплює широкий спектр проблем всередині методичної служби, що виникли внаслідок політичної боротьби на регіональних рівнях. Розкрито ризики, пов'язані з подальшим ігноруванням досліджуваної проблеми. Серед іншого у статті розглядаються: 1) Формування професійної методичної діяльності, що функціонує, як процес і як явище. 2) Ключові виклики децентралізації освіти та їх вплив на методичну службу. 3) Негативні наслідки сучасних тенденцій в освітньому середовищі України, спричинені явищем децентралізації. Стаття за своєю практичною сутністю адресована освітянській еліті, науковцям, дослідникам-ентузіастам, працівникам органів державної влади та буде корисною всім тим, хто зацікавлений у розвитку української освіти, активно займається науково-дослідницькою діяльністю й не байдужий до просвітництва.

Ключові слова: децентралізація освіти в Україні; реорганізаційний рушій; публічна політика; трансформація та розвиток методичної служби; тенденційна редукція; центри професійного розвитку педагогічних працівників; методичний супровід; українська освіта.

ВСТУП / INTRODUCTION

Постановка проблеми / Statement of the problem. Децентралізація освіти в Україні, розпочата у 2014 році, призвела до значних змін у структурі управління освітою, розширивши повноваження місцевих органів влади. Однак, процес децентралізації влади в Україні у 2019 році зіштовхнувся з монолітними протиріччями, котрі сконвертувались у комплексну суму проблем. Варто зазначити, що саме у цей час, в секторі освіти, на практиці було виявлено перші слабкі сторони децентралізації. Проте, проблема ігнорувалась. На адміністративному рівні, освоєння грошових потоків, спрямованих на новостворені відділи освіти, виявилось важливішим, ніж розширення рамки реальності методом обґрунтованого аналізу ознак, які вказували на те, що вектор імплементації децентралізації звернув у бік шкоди національним інтересам. Натомість, акцент було зроблено на недостатній координації між центральним та місцевими рівнями управління освітою, що суттєво ускладнювало реалізацію єдиної освітньої політики й суперечило Національній доктрині розвитку освіти [1, с. 3–24], де у рекомендаційній, а не обов'язковій формі пропонувався перехід до децентралізованої системи управління освітою. Однак, відсутність уніфікованої публічної політики трансформації і розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні від самого початку спровокувало ряд неврахованих ризиків, котрі призвели до розбіжностей у трактуванні та застосуванні освітніх стандартів. У підсумку даний феномен став негативним фактором й однією з ключових причин нерівномірного розвитку рівня освіти в різних регіонах України.

Аналіз (основних) останніх досліджень і публікацій / Analysis of (major) recent research and publications. У науковій літературі децентралізація освіти в Україні розглядається як комплексний і багатогранний процес, що супроводжується значними змінами в системі управління освітою, а також у функціонуванні методичної служби.

Ю. Сафонов та О. Флярковська у своєму дослідженні «Українська освіта у воєнний та поствоєнний періоди: психологічні фактори та економічні наслідки» розкривають кількість постраждалих від воєнних дій закладів загальної середньої освіти (ЗЗСО) та визначають ряд ключових проблем в освітньому секторі, котрі потребують нагального вирішення [3].

До проблемних питань, які пов'язані з темою даного дослідження належить також робота з пам'яттю та сприйняттям. Унікальний погляд пропонує О. Ясь. Вчений розглядає проблему в розрізі контексту сучасності та визначає стратегічним напрямком для розробки конструкції та проєкції історичного часу [5]. Даний принцип сприяє мімезису в межах дослідження методичних студій та аналізу передумов виникнення кризових ситуацій в рамках фаз епохальних циклів. Для структуризації періодів досліджуваного явища надзвичайно корисно звернутись до витоків проблеми та переконатись у тому, що вона мала комплексний характер і підіймалась на колегіальному рівні [10].

Результати аналізу свідчать про широку галузеву увагу, прикуту до досліджуваної проблематики. Однак, варто зазначити, що досі не створено синтезу на основі міждисциплінарного підходу задля вирішення проблеми та подолання поточних кризових наслідків, що свідчить про перспективу й необхідність подальшої розробки. Дослідження розвитку способів територіальної організації освіти, трансформації методичної служби та її ролі в умовах децентралізації, а також впливу децентралізації на якість освіти є актуальними квестіями і потребують подальшого вивчення.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ / AIM AND TASKS

Мета статті полягає у тому, аби проаналізувати наслідки відсутності єдиної публічної політики трансформації та розвитку методичної служби протягом 2014–2024 років та визначити, які ознаки конкретно характеризують етногенез предметного проявлення реорганізаційного рушія.

Відповідно до зазначеної мети у статті поставлено такі **завдання**:

1. Охарактеризувати передумови виникнення проблеми.
2. Проаналізувати роль методичної служби в процесі трансформації та розвитку освіти.
3. Визначити стратегічні напрямки розвитку методичної служби в умовах децентралізації.
4. Довести, що реорганізаційний рушій наразі має перспективу стати ключовим інтегральним механізмом в сфері формування та консолідації публічної політики трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні.
5. Розглянути принципи введення фактору реорганізаційного рушія та його застосування в контексті децентралізації освіти.
6. Запропонувати, який реорганізаційний рушій найкраще підходить для каталізації процесів генезису й імплементації об'єкта дослідження на практиці.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ / THEORETICAL FRAMEWORK

Поняття «реорганізаційного рушія» як чинника процесів генезису в розрізі проблеми публічної політики трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні не є дослідженим, тому запропонована методика є новаторською. Однак, авторська аналітика спирається на основоположні категорії, котрі визначаються:

1. Теорією децентралізації, як дослідженням децентралізації влади в Україні. Розглядом її впливу на освітню систему, а також аналізом різних моделей децентралізації.

2. Теорією публічного управління, у якості ґрунтового дослідження механізмів управління освітою в умовах децентралізації. Зокрема, експертизою ролі місцевих органів влади, громадських організацій та інших зацікавлених сторін.

3. Теорією освітньої політики. Сюди входять дослідження формування та реалізації освітньої політики в умовах децентралізації, а також аналіз різних підходів до управління освітою.

4. Теорією інтеграції, куди включено дослідження інтеграції різних освітніх механізмів, зокрема, прецедентної консолідації, в умовах децентралізації.

5. Теорією розвитку методичної служби, що групує дослідження ролі методичної служби в умовах децентралізації, а також аналіз її функцій та завдань.

Через сукупну комплексність поняття, можна стверджувати, що реорганізаційний рушій, може не лише виступати каталізатором процесів генезису об'єкта дослідження, а й має здатність охоплювати значно ширший спектр свого практичного застосування: наприклад у якості бейтраннера інтегральних механізмів¹ методичної служби.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH METHODS

У дослідженні використано сукупність сформованих у процесі практики пізнання прийомів та способів реалізації системної методології. Було задіяно системний, структурно-функціональний та цільовий методи. Також було використано метод прикладного аналізу. Метод синтезу загальної цілісності наукового пізнання виражений через абстрагування теоретичних настанов.

¹ Оригінальна дефініція Л.Гусарчук, що трактується тісним взаємозв'язком підсистемних елементів консолідації, якими виступають прецеденти та інтегральних механізмів методичної служби у процесі ліквідного стравлювання суми накоплених протиріч всередині сфери освіти.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH RESULTS

Українське освітнє середовище станом на IV квартал 2024 року перебуває на роздоріжжі шляхів. Вживаючи поняття «реформи» все частіше можна натрапити на радше негативну реакцію, яка часто перегукується з розпачем. Пандемія коронавірусу SARS-CoV-2 внесла свої корективи, що негативно позначились на якості методичного супроводу протягом 2020–2021 років, завівши методичну службу у стан трансгресивного флюктуаціонізму², що паралізувало системність методичної рефлексії, як явище. У свою чергу, військова агресія РФ, котра супроводжується злочинною окупацією українських територій та постійним терором, щоденно загострює демографічну катастрофу в Україні. В результаті сукупності неефективних адміністративних реформ і посиленого тиску, спричиненого зовнішніми факторами впливу, методична служба, зараз знаходиться в глибокому нокдауні та не здатна протистояти регресивним процесам всередині освітнього середовища. На початку 2024 року, близько 10 мільйонів населення опинились у вимушеній еміграції [2], а на підконтрольній Україні території виникли інші проблеми, які безпосередньо пов'язані з фізичним виживанням людей. Тож, методична служба, яка традиційно виконувала функцію методичного забезпечення педагогічного процесу, опинилася в складній ситуації через необхідність зміни структури управління освітою та потребу у принципово нових формах роботи. Недостатнє фінансування, відсутність чітких повноважень та методичних рекомендацій для роботи в умовах децентралізації обмежували можливості методичної служби за постковідної епохи, а під час війни взагалі завдали критичної шкоди і перешкоджають ефективному сприянні розвитку освіти [3, с. 14–15]. У підсумку, ігнорування слабких сторін процесу децентралізації освіти в Україні призвело до біфуркаційної маніпуляції та підміни понять на локально-адміністративних щаблях. Як наслідок, сформувався кластер процесів, що до сьогодні активно поширюють тенденційну редукцію якості методичного супроводу³ у загальнонаціональному просторі. Ряд наведених фактів доводить критичну вагу проблеми і аргументує необхідність генерації методів для її вирішення.

Безумовно, війна надзвичайно сильно виснажує нашу країну. Вона стала наріжним каменем, який згорнув багато проектів та ініціатив. Нині

² Оригінальна дефініція Л. Гусарчук, яка поєднує явище часової трансгресії та просторової флюктуації й характеризує перехід непрохідної межі модуляції накоплених відхилень у кризову площину під час процесу трансформації методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні.

³ Оригінальна дефініція Л. Гусарчук, йдеться про асигнований комплекс адміністративних дій та хаотично прийнятих рішень, що у сукупності підживлюють зниження запиту на надання методичного супроводу.

зовнішня загроза все ще активно точить наші кордони і руйнує життя громадян. Саме тому питання захисту, безпеки, збереження й як наслідок, виживання української нації – має бути пріоритетом першого значення. Однак, варто зауважити, що якість життя людини нерозривно пов'язана з процесом розвитку наук, вершин у яких досягають лише люди виняткової рішучості. Нині ми живемо в унікальний історичний час, що збігається з витком кінця епохи метамодернізму [4]. Проблема полягає у тому, що критична маса нових сенсів для завершення епохи, яка вже давно мала б закінчитись, ще не сформована, а фундаментальні категорії розмиті синтетичністю новостворених понять. Світ уже пережив пандемію, зараз людство проживає ряд буремних війн та збройних конфліктів. Неможливо достеменно-точно спрогнозувати скільки ще трагедій може трапитись, аби поточна епоха [5] добігла кінця не лише свого історичного [6], а й фактичного часу [7]. Однак, аби зробити максимум, щоб запобігти принаймні одній із них та не повторити помилок теперішнього часу, українське суспільство повинно не боятись говорити правду та визнати, що ми маємо катастрофу всередині освітньої системи, яку породили реформи пов'язані з процесом децентралізації влади в Україні. Час довів, що існуючій на ґрунті перманентного фронтиру Україні, потрібна соборність та централізована єдність, а не регіональне міжголосься, котре після 2018 року прививалось на засадах апропріації децентралізованої німецької федеративної моделі зі співвідношенням до її адаптації у вигляді польських гмін, модельною перцепцією яких стали вітчизняні ОТГ⁴. В Україні у 2018 році було створено 141 нову територіальну громаду, 2019 року додалось ще 223 новоутворених ОТГ, а 2020 року в Україні існувало вже 1029 громад. Станом на IV квартал 2024 року затвердженням залишається створення 1470 ОТГ в сукупності з наразі непідконтрольними територіями, але без урахування окупованої АРК та агломерації міста Севастополь [8]. У науковому середовищі не прийнято висвітлювати проблеми пов'язані з децентралізацією й загальноприйнятою є думка, що процес децентралізації був добровільним та загалом протікав рівномірно. Це не є істиною та не відповідає дійсності. Найбільший спротив децентралізації чинився на Київщині, де було зафіксовано рекордну кількість порушень, через що процес злиття районного й об'єднаного територіального рівнів був явищем, за своєю сутністю, абсолютно не делікатним та тривав до 2020 року. Новий АТУ⁵ зробив методичну службу заручницею локального можновладства, обмеживши її функції. Під час реформи децентралізації ключовою була передача земельних гектарів, а

⁴ ОТГ – об'єднані територіальні громади.

⁵ АТУ – адміністративно-територіальний устрій.

освітні інституції, які їх обслуговували, розглядались, як такі, що потребують так званого переформатування. Даний феномен спровокував аферентність всередині комунікаційних процесів [9, с. 20] освітнього середовища та сприяв тенденційній редукції якості методичного супроводу, оскільки методична служба опинилась у повністю підзалежному середовищі. Децентралізація була добровільною в період з 2015 по 2017 роки, починаючи з 2018-го вона набула доктринного характеру, адже в травні 2018 існувало 733 тергромади, що менше, ніж половина від запланованої урядом кількості, а уже в листопаді було утворено 874 ОТГ, що відображає вектор виконання плану стрімкої імплементації децентралізаційної реформи [10, с. 5]. Проте, результат реформи повинен вимірюватись якістю, а не кількістю новоутворених елементів. Поспішність дій в складі яких не передбачалось наслідкового візіонізму, позначилась на освітньому секторі, спровокувавши збій у матриці децентралізації освіти. Реверсивна атараксія⁶ адміністративного апарату поставила район і новостворені ОТГ в позицію протистояння. Як наслідок, виник сприятливий мікроклімат для різночитання законів та паритету думок. У своєму генезисі, досліджуване явище, в свою чергу, призвело до появи нових викликів для методичної служби та вимагало переосмислення ролі педагога в тогочасному освітньому середовищі. Класичний підхід до навчання поступово втрачав свою актуальність, оскільки сучасні освітні потреби вимагали від педагога гнучкості, креативності та інноваційного підходу. Зміни в освітній системі, зокрема впровадження нових стандартів, програм та технологій, створили нові виклики для методичної служби, яка повинна була адаптуватися до змін та надавати підтримку педагогам в їхньому професійному розвитку. Проте, через поспіх було порушено ряд процедур, що завдало шкоди методичній службі України та відкотило її на III покоління назад.

У ході процесу децентралізації влади, переосмислення функції управління освітою стало архіскладним завданням для адмінресурсу більшості ОТГ. Це обумовлено тим, що в селах і селищах дана функція покладалась на відділи освіти районних державних адміністрацій, котрі були елементами вертикалі виконавчої влади. Функції виконавчих органів сільських та селищних рад у сфері освіти зводились до закриття нагальних наслідків проблем, пов'язаних з негативними сторонами оптимізації, яка у свою чергу була викликана явищем децентралізації освіти в Україні. У результаті закриття шкіл згенерувались вторинні обов'язки, які фігуративно включають у себе здійснення підвозу учнів. На відміну від

⁶ Оригінальна дефініція Л. Гусарчук, що позначає явище бездіяльного споглядання наслідків оперативної діяльності керівниками адмінапарату в повністю контрольованому середовищі бюрократизованої демократії. Супроводжується байдужістю та відстороненістю людей, відповідальних за інсталяцію доктринного курсу.

райдержадміністрацій, органи місцевого самоврядування територіальних громад стали автономними та мають всі повноваження для управління освітою. Проте їхня інституційна слабкість, низький рівень довіри та боротьба за розпоширення влади на територію районів, які були поглинуті й розформовані, але не зникли як вище, а інтегрувались разом з рудиментарними проблемами, що залишились не вирішеним станом на сьогодні – створили кризовий мікроклімат, від впливу якого найбільше постраждала методична служба. Відбувся процес отримання бюджетних преференцій та управлінських повноважень на рівні громад, однак ефективне управління системою освіти провалилось повністю, оскільки працівники минулих генерацій були переведені у нові структурні підрозділи та витіснили методичне кадрове ядро, змінивши назву структури, але не її сутність. У результаті, там де не було ефективного методичного супроводу – його й не з'явилося, а де простежувався нарис реформаторства, якісних педагогів було виведено з поля новоутвореної консалтингової системи, яка нікого не консультує і не може бути на це здатна по принципу своєї квазісимультанної проєктності⁷. Дане явище стало безпрецедентним й деморфізувало сутність методичної служби України. Спільними зусиллями МОН та адміністративних апаратів ОТГ в українському освітньому просторі розпочався новий етап, що безпосередньо вплинув на процес децентралізації освіти. Це породило явище големофікації методичної служби України⁸, котре почало кристалізуватись у 2018 році. Як наслідок це спровокувало параліч трансформаційних механізмів всередині методичних кабінетів та центрів професійного розвитку, що підпорядковувались конкуруючим між собою громадам та районам, адміністрації яких здійснювали прямий вплив на методичну службу протиставивши її органи один одному. Такий підхід був аргументований невідповідністю положення про методичні кабінети тогочасним реаліям. Однак, така практика по-суті виводила педагогів із підсистеми впливу методичної системи, роблячи їх автономними. Де-факто таке рішення звело до мінімуму понад столітню традицію підходів до керівництва методичною та науково-дослідною діяльністю педагогічних колективів освітніх установ. Була порушена цілісна система взаємозалежних методичних, інформаційних, діагностичних і низки підсистемних структурних процедур, що призвело до зниження якості загального рівня освіти. Станом на 2024 рік через стагнаційну екосистему

⁷ Оригінальна дефініція Л. Гусарчук, визначає удавану одночасність, яку намагаються оманливо презентувати у якості проєктної суб'єктності, котра будучи такою за таку не являється.

⁸ Оригінальна дефініція Л. Гусарчук, корінь якої (𐂔𐂔𐂔) походить з іврити та позначає повністю неживу істоту переважно створену з глини та бруду.

децентралізованого освітнього середовища, спостерігається суттєва деградація архітектурного ядра методичної служби. Ілюстративним наочним прикладом, котрий підтверджує критичність проблеми є те, що за даними PISA українські школярі відстають у навчанні на два роки [11]. Міжнародна програма з оцінювання освітніх досягнень учнів в результаті дослідження виявила, що 42 % дітей не можуть зробити базовий розрахунок, 58 % українських учнів досягли базового рівня математичної грамотності, 59 % учнів досягли базового рівня читацької грамотності, і 30 % школярів мають високий рівень читацької грамотності. Це наслідки, які виникли не лише через пандемію COVID-19 та війну, в умовах яких дистанційне та гібридне навчання витіснили традиційне. Парадоксальною причиною є параліч інтегральних механізмів методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні. Саме вони є реорганізаційним рушієм процесів генезису публічної політики трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні. Інтегральні механізми приводять у дію такі аспекти як:

Розвиток професійної майстерності викладачів. Методична служба, як система, спрямована на підвищення кваліфікації вчителів, має всі інструменти для того, щоб використовувати інтегральні механізми для ефективного навчання та розвитку.

Оцінювання ефективності роботи освітнього сектору. Інтегральні показники досліджень всередині методичної служби, мають потенціал використовуватися для оцінки ефективності роботи сектору освіти, враховуючи різні аспекти педагогічної діяльності.

Інтегральні компетентності. Інтегральні компетентності методичної служби є важливими для розв'язання складних задач у сфері освітніх комунікацій.

Принцип введення реорганізаційного рушія, представленого інтегральними механізмами, допоможе запустити процес формування єдиної та уніфікованої публічної політики щодо трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні, оскільки в такий спосіб не буде порушено структуру об'єкта дослідження. Цей стратегічний напрям дозволить відродити понад сторічну традицію методичного супроводу, яка була перервана та переведена в консультаційний квазісимультанний простір, що паралізувало ефективність системи освіти. Першим кроком до виходу з кризи й каталізації процесів необхідних для подальшої розробки досліджуваної проблеми є створення системи прецедентної консолідації інтегральних механізмів методичної служби.

ВИСНОВКИ / CONCLUSIONS

Охарактеризовано передумови виникнення досліджуваної проблеми. Вони полягають у часових артефактах, етногенез яких став можливим у результаті поспішності імплементації реформи децентралізації влади в Україні. На тлі розлому неврахованих ризиків та незлагодженості цього процесу з явищем децентралізації освіти – утворились розбіжності виражені сумою протиріч трактування норми Закону про освіту. У результаті, роль методичної служби було упосліджено. Як наслідок – рівень освіти знизився, що свідчить про загрозу національним інтересам.

Методична служба станом на IV квартал 2024 року перебуває у глибокій кризі. Така ситуація спричинена шкодою заподадливого реформаторства, в основі якого лежить оптимізаторська реорганізація структурних підрозділів.

Виходом з даної ситуації є створення стратегічного напрямку відродження методичної служби у первинному вигляді з обов'язковим переосмисленням поточної фази її існування. Для цього необхідно створити єдину публічну політику трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні й зробити ставку не на гнучкість, а на суб'єктну проєктність фінальної версії варіантів освітнього продукту.

Реорганізаційний рушій процесів генезису публічної політики трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні представлений інтегральними механізмами об'єкта дослідження.

Дотримання принципів введення фактору реорганізаційного рушія та його застосування в контексті децентралізації освіти сприяє формуванню публічної політики трансформації та розвитку методичної служби. У свою чергу, це допоможе підвищити рівень освіти в Україні.

Створення системи прецедентної консолідації інтегральних механізмів методичної служби є ключовим фактором для каталізації процесів генезису й імплементації об'єкта дослідження на практиці.

Отже, децентралізація освіти в Україні в рамках поточної історичної епохи стала чинником для процесу генезису публічної політики трансформації та розвитку методичної служби. Однак, її не було створено вчасно. Це зумовлено поспішністю реформи децентралізації влади в Україні, яка не супроводжувалась аналізом ризиків. У результаті – методична служба опинилась в заручниках у адміністративних апаратів й перетворилась на їх маріонетку для експлікації фасадового консультування⁹.

⁹ Оригінальна дефініція Л. Гусарчук.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі / Prospects for further research in this direction. Представлені результати досліджень допоможуть в подальшому зосереджуватися на ключових аспектах виведення методичної служби з глибокої кризи. Для того аби впоратися з катастрофічними наслідками тенденційної редукції якості методичного супроводу потрібно створити єдину публічну політику трансформації та розвитку методичної служби в умовах децентралізації освіти в Україні. Першим кроком, з якого необхідно почати, щоб подолати поточну проблему – є імплементація системи прецедентної консолідації інтегральних механізмів в загальну канву процесів відродження методичної служби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES

- [1] *Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті*: проект. Київ, Україна: Шкільний світ, 2001. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/WN2KWw> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [2] Оперативне дослідження ООН. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/zhv5WS> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [3] Ю. Сафонов, О. Флярковська, «Українська освіта у воєнний та поствоєнний періоди: психологічні фактори та економічні наслідки», *Проблеми освіти*, вип. 1, с. 6–22, 2023. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/I6GRLx> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [4] J. Ananda, J. Storm, *Metamodernism: The Future of Theory*. USA, University of Chicago Press, 2021.
- [5] О. Ясь, «Війна у проєкціях і конструкціях історичного часу», *Вісник НАН України*, № 4, с. 62–71, 2023. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/GTOzUi> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [6] M. Lucey, «Real-Time Literary Texts», *College English*, vol. 82, No. 1, pp. 41–54, 2019. [Online]. Available: <https://is.gd/lvNJur> Application date: October 29, 2024.
- [7] D. H. Hegewisch, & J. Marsh, *Introduction to historical chronology*. Burlington: Chauncey Goodrich, 1837. [Online]. Available: <https://is.gd/Ma3qtR> Application date: October 29, 2024.
- [8] Уряд визначив адміністративні центри та затвердив території еритеріальних громад усіх областей. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/6as32u> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [9] Н. М. Колісніченко, *Іншомовна комунікація у підготовці публічних службовців: європейський досвід та українські реалії*. Одеса, Україна, 2020.

- [10] Я. А. Жаліло, Г. В. Макаров, О. О. Даниляк, А. Ф. Руденко, В. В. Романова, І. А. Павленко, О. В. Шевченко, Децентралізація влади: як зберегти успішність в умовах нових викликів? [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/0ngkkc> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.
- [11] Н. Кузьмичова, МОН: Освітні втрати – це реальна загроза розвитку всієї країни. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://is.gd/XAcJhB> Дата звернення: Жовт. 29, 2024.

REORGANIZATIONAL ENGINE OF THE PROCESSES OF THE GENESIS OF PUBLIC POLICY TRANSFORMATION AND DEVELOPMENT OF METHODOLOGICAL SERVICE IN THE CONDITIONS OF DECENTRALIZATION OF EDUCATION IN UKRAINE

Liudmyla Husarchuk,

Postgraduate student of the Department of public administration
and Project Management Educational and Scientific Institute
of Management and Psychology
SIHE «University of Educational Management».
Kyiv, Ukraine.

 <https://orcid.org/0000-0003-2968-615X>
liudmylahusarchuk@gmail.com

Abstract. The article presents an applied analysis of the consequences of the lack of a public policy for the transformation and development of the methodological service over the past decade. Given a detailed descriptive characteristic of the essence of the decentralization of education in Ukraine. L. Husarchuk introduces a practical deconstruction of this phenomenon through the prism of a consolidated praxeological analysis, which establishes and substantiates in detail the prerequisites for the emergence of the problem under study and proves the critical importance of finding a reorganizational driver that can act as a catalyst for the processes of the genesis of the object of study. It is revealed how the reorganizational driver affects the launch of the implementation of a public policy for the transformation and development of the methodological service in the context of the decentralization of education in Ukraine. The study covers a wide range of problems within the methodological service that arose as a result of political struggle at the regional levels. The risks associated with further ignoring the problem under study are revealed. Among other things, the article considers: 1) Formation of functioning professional methodological activity as a process and as a phenomenon. 2) Key challenges of decentralization of

education and their impact on the methodological service. 3) Negative consequences of modern trends in the educational environment of Ukraine, caused by the phenomenon of decentralization. The article is addressed to the educational elite, scientists, enthusiastic researchers, employees of state authorities and will be useful to all those who are interested in the development of Ukrainian education, are actively engaged in scientific and research activities and are not indifferent to education.

Keywords: decentralization of education in Ukraine; reorganizational driver; public policy; transformation and development of methodological service; tendentious reduction; centers for professional development of pedagogical workers; methodological support; ukrainian education.

ПЕРЕКЛАД, ТРАНСЛІТЕРАЦІЯ / TRANSLATED AND TRANSLITERATED

- [1] Natsionalna doktryna rozvytku osvity Ukrainy u XXI stolitti: proekt. Kyiv, Ukraina: Shkilnyi svit, 2001. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/WN2KWw> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [2] Operatyvne doslidzhennia OON. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/zhv5WS> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [3] Yu. Safonov, O. Fliarkovska, «Ukrainska osvita u voiennoi ta postvoiennoi periody: psykholohichni faktory ta ekonomichni naslidky», Problemy osvity, vyp. 1, s. 6–22, 2023. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/I6GRLx> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [4] J. Ananda, J. Storm, Metamodernism: The Future of Theory. USA, University of Chicago Press, 2021. (in English).
- [5] O. Yas, «Viina u proiekttsiiakh i konstruktsiiakh istorychnoho chasu», Visnyk NAN Ukrainy, № 4, s. 62–71, 2023. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/GTOzUi> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [6] M. Lucey, «Real-Time Literary Texts», College English, vol. 82, No. 1, pp. 41–54, 2019. [Online]. Available: <https://is.gd/lvNJur> Application date: October 29, 2024. (in English).
- [7] D. H. Hegewisch, & J. Marsh, Introduction to historical chronology. Burlington: Chauncey Goodrich, 1837. [Online]. Available: <https://is.gd/Ma3qtR> Application date: October 29, 2024. (in English).

- [8] Uriad vyznachyv administratyvni tsentry ta zatverdyv terytorii erytorialnykh hromad usikh oblastei. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/6as32u> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [9] N. M. Kolisnichenko, Inshomovna komunikatsiia u pidhotovtsi publichnykh sluzhbovtziv: yevropeyskyi dosvid ta ukrainski realii. Odesa, Ukraina, 2020. (in Ukrainian).
- [10] Ya. A. Zhalilo, H. V. Makarov, O. O. Danyliak, A. F. Rudenko, V. V. Romanova, I. A. Pavlenko, O. V. Shevchenko, Detsentralizatsiia vlady: yak zberehty uspishnist v umovakh novykh vyklykiv? [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/0ngkkc> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).
- [11] Ya. N. Kuzmychova, MON: Osvitni vtraty – tse realna zahroza rozvytku vsiiei krainy. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <https://is.gd/XAcJhB> Data zvernennia: Zhovt. 29, 2024. (in Ukrainian).

*Стаття надійшла до редакції
21 листопада 2024 року*

